

vi ved Lov beskytter de Skabninger, som det onde vilde gaa ud over. Det samme er Tilfældet her, og jeg er vis paa, at denne Lov i fuldt Maal vil komme til at svare til sin Hensigt, nemlig at forhindre overmaade megen Dyremishandling. Derfor har jeg og de Medlemmer af Udvalget, der nærmest deler min Betragtningssmaaede med Hensyn til denne Sag, været med til at stille disse Ændringsforslag. Vi anbefaler Lovforslaget efter disse Forslags Vedtagelse, ikke fordi vi er tilfredse med den Skikkelse, det da faar, og ikke fordi vi ikke kunde ønske meget mere, det har vi tidligere vist, men fordi vi ønsker at faa gjort en Begyndelse og en god Begyndelse og en, som vil blive accepteret i det andet Ting.

Sporon-Fiedler: Jeg kan indskrænke mig til en Protest mod den ærede Ordførers Protest.

Pinstrup: Til den ærede Ordfører vil jeg sige, at jeg netop finder, at Lovforslaget er saa lidt værd, at det ikke er værd at føre videre. Naar den ærede Ordfører sagde, at Lovforslaget, som det oprindelig var forelagt, var det Maal, som de fremdeles vilde arbejde hen imod, maa jeg sige, at saa maa Landmændene i alt Fald ønske, at de aldrig maa naa dette Maal, thi det vil medføre saare mange Ulemper for dem. Jeg sagde før, at man ikke kunde forhindre, at onde Mennesker pinte Dyrene, uden at det kunde opdages, og det vil altid være saa. Derfor er det om at gøre at faa opdraget Menneskene til at være gode imod Dyrene. Men vi har jo Straf for Dyrplageri. Vi staar ikke paa bar Bund, Straffeloven indeholder Straf for Dyrplageri. Jeg maa maaske minde om, at Straffelovens § 297 lyder saaledes: „Hvo, som gør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Husdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder“. Der er ikke stor Forskel paa det og paa denne § 1, som er saa at sige det eneste, der er blevet tilbage af Lovforslaget. Den nye Paragraf har en Bestemmelse om Overanstrengelse, som efter min Mening er meget tvivlsom. Jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal om, hvorvidt Væddeløb ikke maa falde ind under denne § 1, der handler om Straf for Overanstrengelse af Dyr. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister vil svare eller maaske den ærede Ordfører er kompetent dertil, men

det var dog rart at faa et Svar. I øvrigt maa jeg sige, at naar ærede Medlemmer nu har hørt to af dem, der har tiltraadt disse Ændringsforslag, staa op og i skarpe og bestemte Udtryk tage Afstand fra dem — baade det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) —, synes det, at der kan være noget i den af det ærede Medlem fra Ærø brugte Betegnelse: „meningsløs“. Derfor maa jeg fremdeles anbefale, at man afholder sig fra at stemme om dette Lovforslags Vedtagelse.

Ordføreren (Marott): Maa jeg erindre det ærede Medlem om, at der i § 1 staar, at Overanstrengelsen af det paagældende Dyr skal være „uforsvarlig“. Altsaa, hvis det er nødvendigt at overanstrengelse af Par Heste ved at køre efter Doktor, er det selvfølgelig ikke en uforsvarlig Behandling af dem, det siger sig selv. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er uforsvarligt at lade Heste deltage i Væddeløb, skal jeg sige, at det ikke er min Opgave at definere denne Paragraf paa dette enkelte Omraade, det vil blive overladt til Domstolene, men jeg vil dog tilføje, at Spørgsmaalets Afgørelse bl. a. beror paa, hvorvidt de paagældende Heste er trænede til at løbe Væddeløb, saa at sagkyndige vil sige, at det er ikke uforsvarligt at lade dem løbe Væddeløb, og saa kommer vel Domstolene til samme Resultat. Jeg er Modstander af Væddeløb og den Behandling, som Hestene faar der, men det kommer i og for sig ikke Sagen ved. Definitionen af denne Paragraf vil blive overladt til Domstolene, og jeg kunde, som sagt tænke mig, at Domstolene vilde sige: Naar Hestene er trænede til det, er det ikke en uforsvarlig Behandling af Hestene. Det er heller ikke nogen uforsvarlig Behandling, naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) kører i Firspring efter Doktor for derved maaske at redde et Menneskes Liv, og saaledes vil Domstolene sikkert ogsaa ræsonnere.

Justitsministeren (Zahle): I Anledning af en Bemærkning af den ærede Ordfører i hans første Udtalelse skal jeg, da jeg glemte at sige det før, blot udtale, at de administrative Bestemmelser, der bliver at træffe i Henhold til den Bemyndigelse, som Loven eventuelt vil give, naturligvis vil blive udstedt i Overensstemmelse med den Holdning, som jeg har indtaget her under Sagens Behandling.